

דברי הכפר

תן ברכה מילים: מן המקורות

ושבענו מטובה וברך שנתנו
כשנים הטובות...
ותן ברכה על פני האדמה.

ברך עלינו את השנה הזאת
את השנה הזאת.
ברך את כל מיני תבואתה לטובה
ותן ברכה על פני האדמה...

גיליון מס' 2533 ה' בתשרי תשע"ט * 14 ספטמבר 2018

כפר הנשיא * עלון פנימי

עורכת: שושנה שרקי sachlav@kfar-hanassi.org.il

גמר חתימה טובה!

מה אני מאחלת לעצמנו בשנת תשע"ט?

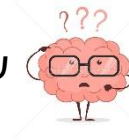
שעל שולחנו תימצא תמיד הפת

שלא יחסר דבר על המחבת
גשם רב ירד ובגינה ייגדלו ירקות לסלט.

שתהייה לנו עבודה וננוח רק בשבת
שנהייה פעילים ולא נתמכר לשלט
שנהייה יצירתיים ולא נפעל על אוטומט.

שנהייה בריאים - אתה אני ואת
שנפעיל את המוח עם ברידג', כ שחמט
שנלמד ונחכים לאט לאט
שמצב רוחנו יישאר מווסת
ושנישן טוב כל הלילה ועד למחרת.

שנהייה חברים ונדע להישיר מבט
שאחד מהשני יהיה לנו אכפת
שנערוב זה לזה גם בקיבוץ המופרט
הפרט למען הכלל והכלל למען הפרט.

שהארץ תשקוט ולא נצטרך מקלט
נהנה מביטחון כלכלי, נביט קדימה ללא חת
ושתמיד יהיה לנו כסף להוציא בכספומט.

שנשמח, נשיר, נרקוד ונאהב לא מעט
שכל חלומותינו יתגשמו בבת אחת
ושמשפחתנו תתרחב בעוד בן או בת.

ברוכה הבאה שנת תשע"ט
היי לנו טובה ומתוקה כמו יין מוסקט.

נורית אורן

פרידה מתפקיד יו"ר המועצה / רוי בוסקילה

לפני ארבע וחצי שנים, בקשה ממני תמר וולפין להיות יו"ר המועצה באופן זמני "עד שנמצא יו"ר קבוע" היא אמרה. אחרי שהבנתי שהיא לא צוחקת, ניסיתי בעצמי למצוא יו"ר קבוע, וגם אני לא מצאתי! כך מצאתי את עצמי בתפקיד שלעולם לא חיפשתי או חלמתי עליו. ג'ון לנון צדק כשאמר: *"LIFE IS WHAT HAPPENS WHILE YOU ARE BUSY MAKING OTHER PLANS"*

לכל הדעות, אלה היו 4.5 שנים של עבודה אינטנסיבית, טיפול בפרויקטים מורכבים, וכן – משברים מאד לא נעימים, אבל ליו"ר אחראי אין את הפריבילגיה לבחור מה מונח על שולחנו. צריך לטפל בכל דבר, גם כאשר זה לא נעים, ואפילו יוצר משבר חברתי. לטאטא נושאים מתחת לשטיח בתקווה שלא ישימו לב, בדרך כלל מסתיים במשבר גדול יותר.

המשבר הכלכלי שנחת עלינו השנה, דרש גם הוא עבודה קשה ונמרצת. ניתן היה לטפל ולפתור אותו לפני מספר שנים (לדעתי), אך ספק אם אז יכולנו להעביר את הקיצוצים שבסוף נאלצנו לבצע.

אז תפקיד לא קל כבר אמרנו, עם זאת מספק מאד. זכיתי לעבוד עם אנשים מנוסים ביותר ועם רמה גבוהה של אכפתיות ואחריות לקהילה. אני חייב להזכיר את אלה שאיתם עבדתי באופן אינטנסיבי: ברוך, יוחאי, גל, תמיר וסיוון, וכמובן – באינטנסיביות הכי גדולה עם המנכ"ל שלנו – אלי. בין אלי וביני נוצרו יחסים של כבוד הדדי ושותפות. אני לא זוכר מקרה אחד של אי הסכמה בינינו, שלא הצלחנו לפתור עם שביעות רצון שני הצדדים, לפחות לא בנושא עקרוני.

ניהול ישיבות של המועצה נשמע כמשהו פשוט, אבל גם כאן למדתי שזה לא כך. יש אמירה: 'שני יהודים, שלוש דעות', והדיונים במועצה בהחלט חיזקו את האמירה הזו. ישיבות המועצה היו מאתגרות מאד, עם זאת אפשר היה לראות בברור שרוב החברים ראו ושמו את טובת הקיבוץ והקהילה לנגד עיניהם, וזה העיקר.

הכי משמח אותי, עם סיום התפקיד, היא הבחירה של יוסי כץ ליו"ר ההנהלה החדשה. לא יכולתי לחשוב על אדם מתאים יותר ממנו, וכל מילה נוספת מיותרת.

לסיום, אני רוצה לאחל בהצלחה להנהלה החדשה. טוב לראות שנבחרו אנשים חדשים וצעירים, בשילוב עם כמה חברים ששיעורם כבר האפיר (חוץ מדודו – שם המצב כבר 'קשה' יותר). אני רוצה להגיד תודה לכל אלה שהיו ליצידי, תמכו, דחפו העירו והאירו את עיני וסייעו לי למלא את תפקידי בצורה יעילה, טובה ונכונה יותר.

מה בין Art גליל ודליה / שושנה שרקי

בעקבות המודעה על אירוע **Art גליל בשביל האומנות**. החלטתי לגשת ולהכיר מי זאת: דליה זלצברג? כי היא מכאן, ושמה מצוין כאוצרת התערוכה.

דליה שלום, ספרי קצת על עצמך ומה הפירוש המושג 'אוצרת תערוכה'.

דליה נולדה בירושלים, במסגרת הנח"ל הגיעה לקיבוץ משגב-עם, שם נישאה ונולדו לה 2 ילדים. לימדה אומנות וקדרות בבית"ס הר וגיא ובהמשך דרכה עברה לישוב קהילתי בני יהודה, שם ניהלה את המתנ"ס.

דליה הגיעה אלינו ב-2006 בעקבות אורי שובל, שבחר בה, 'מכל הבנות בעולם'. ב-12 השנים האחרונות עבדה כמנהלת הספא ואוצרת במלון מצפה הימים.

"תפקידי כאוצרת", מספרת דליה "הוא בחירת האומנים והיצירות, סידורם בחלל על פי נושא נבחר, או על פי הנחייה נדרשת. בהחלטה על אופן התצוגה והתלייה נלקחים בחשבון פרמטרים רבים, כגון: הקשרים היסטוריים, מקום, תאורה, רקע וכדומה. במקרים בהם האוצר מחליט שקיים צורך בכך, יבחר מסגור נכון ויוסיף כיתוב ומוזיקת רקע. פעמים רבות מחבר האוצר גם את קטלוג התערוכה.

Art גליל הוא פרויקט המארגן זו השנה השלישית ע"י מועצות אזוריות הגליל העליון ומבואות החרמון, מעברים אצבע הגליל ובתמיכת משרד התרבות.

מטרת הפרויקט מתן במה לאומנים צעירים ובוגרים וגאווה לאזור על האומנים המתפתחים בו.

הפרויקט מתקיים ב'שביל הלולים' בכפר גלעדי.

השנה כאמור נבחרה דליה לאצור את התערוכה.

דליה היא אומנית רב תחומית, מאמנת ומגשרת, בעלת סטודיו "מאמא"- מרחב אימון ואומנות - (בטוחה אני שלא ידעתם את זה)

בוגרת מכללת תל חי

לימדה קדרות במכללת עמק הירדן והגולן.

בשנים ---1998-2000 הייתה אוצרת האומנות ביקב רמת הגולן בשיתוף עם יוסי אשר ז"ל, וכמו שכבר אמרנו במצפה הימים 2007-2017

כיום דליה אוצרת ומובילה אנשים לקראת פריצת דרך וצמיחה, בשילוב אומנות.

השנה בחירת האומנים התמקדה בציירים ופסלים שרובם נבחרו מהמועצות השותפות בתקציב המועצה האזורית שלנו, במטרה להנגיש מקסימום קהל לאומנות. משלבים באירוע גם פעילות לילדים ומשפחות כך שכל אחד ימצא עניין.

מכפר הנשיא נבחרו שני אומנים צעירים להציג בתערכה: שוני וולך, ורננה חייט שוני שיציג את פסלי המתכת שלו. ורננה יוצרת הסרט "עד אשר נמצא מקום" אשר השתתף בכמה פסטיבלים בארץ ובעולם - מי ידע על זה שיקום. ש.ש.

כולם מוזמנים לטיול וחוויה של שבת ב-15.9.2018
בשעות 10:00-16:00 - מחכים לכם בשביל הלולים של
כפר גלעדי.

הגליל העליון

משרד
התרבות
הספורט

ראו מודעת פרסום

גליל ART III
בשביל האומנות

חווית אומנות גלילית
לכל המשפחה
בואו להיפגש עם יוצרים גליליים

שבת 15.9.18
שביל הלולים
כפר גלעדי
10:00-16:00

תערוכת אומנות
 11:00 / 13:00 - סיור בין האומנים
 המציגים בשביל בהדרכת
 אוצרת התערוכה דליה זלצברג

סדנאות אומנות
 ופעילות לכל המשפחה
 פסלים חיים | חווית קדרות לילדים
 ציירי קריקטורות | יצירת גרפיטי משותפת
 13:30 - מופע חושים ואומנות

האומנים המציגים
 אורי סעצ'י | בטינה נעמן | בלה חבצקין | בלה קפלן | גאולה גלילי
 הילה אשורי | זיוה בן ערב | יגאל מירון | מאשה אורלוביץ'
 משה ואילני ברגר | סולימאן טארביה | רננה חייט | שוני ואלך | שמעון גיל

מתאים לכל גיל | הכניסה חופשית

נתראה בשביל

פצימות ב"לב הקיבוץ" / רחלי ומעין

שנה טובה ומתוקה – שנה של קשרים טובים – בריאות – שמחה וצחוק!

ואת הברכה הזאת אני כותבת באיחור קל, מאחר ותפקיד הסבתא השתלט עלי בכל עוצמתו, כאשר נשארתי סבתא 24/7 שעות עם שני נכדים שהוריהם נאלצו לנסוע לאנגליה לתשעה ימים. ובאותו זמן התקיימו ימי הערכות בגיל הרך ואני גוייסתי במקביל לטובת נכדי הקטנים הנוספים על מנת לעזור להורים שיצאו לעבודתם. ולכן כל מה שרציתי והתכוונתי לעשות נשמט לי מהידיים ונשכח. לכן גם לא כתבתי בשבוע שעבר לדברי הכפר, אבל עכשיו כאשר הכל שב לשגרה לאט לאט, אני מוצאת זמן לשבת ולכתוב סופסוף.

אחד הדברים המעניינים שקורה בלב הקיבוץ ובמועדון זה מגוון האירועים המתרחשים בהם. פעם אסיפה, ואז בת מצווה ומיד בערב "ערב חברתי" ואז בית קפה וארוחת ערב, ואז קבלת שבת וארוחת פוטלאק, ואז הרמת כוסית לשנה החדשה, עוד לא הספקנו לסדר וכבר פתיחה חגיגית של תערוכה. לאורך החופש הגדול הגשנו ארוחת צהריים לילדי התלתונים ולאחר האורחה הם צפו בסרט. ואז ישיבות ופגישות, וגם אירוח במועדון לאחר הלוויה שלא נדע, ואז גם ברית מילה וימי הולדת. בקיצור לב הקיבוץ ללא הפסקה ולפעמים אפילו התקיימו שני אירועים במקביל. אחד בלב הקיבוץ והשני במועדון. המקום שוקק חיים ופעיל וזה ממש כיף גדול שהוא כך. ופתאום עלתה בי מחשבה שרק לפני שנתיים, היה רק את המועדון ולא התאפשרה פעילות כה אינטנסיבית וענפה. שכחתי גם לציין את חדר הכושר שעבר סופסוף לאקונומיה, ומלא חבר'ה נפגשים בו על מנת לעשות כושר ולהפגש.

בחודש שעבר נבחר רותם איילון לתפקיד מנהל החגים והתרבות בכפר הנשיא. ורחלי ואני מאחלות לו ולצוות שכבר התקבץ סביבו הצלחה רבה והנאה מהתפקיד. הבטחנו לרותם שנתמוך בו ונעזור בכל מה שהוא צריך ועוד יצטרך וכך גם יהיה.

ועכשיו אנחנו יכולות לנשום נשימות עמוקות של שחרור, כי שני התפקידים, תרבות ולב הקיבוץ, היו מעט גדולים עלינו. ולא אפשרו לנו להתקדם בהגשמת החלומות. ועכשיו אנחנו יושבות ומתכננות איך להתקדם הלאה.

בראש השנה הסתובבתי עם הנכדים וחילפנו הרפתקאות. וכמובן שגם מצאנו. אחת ההרפתקאות הייתה במתקנים של "כושר בחוץ" שהותקנו בדרך להרחבה, ליד גן השעשועים שעתיד לקום במקום. רצנו לשחק ולמרות

שהמתקנים נועדו לגדולים, בכל זאת הצלחנו לעשות כושר לקטנים. והיה ממש כיף.

ונעבור למה קורה בסופ"ש ובשבוע הבא:

ביום שבת 15.9 אנחנו שמחים לפתוח את תערוכת ציוריה של יעלי פרנק זיו. התערוכה תיפתח חגיגית בשעה 11:00 יהיה כיבוד עשיר וגם רוני וגנר תשיר. כולם כמובן מוזמנים. (לא יכולה להתאפק אז כבר מדליפה שהעבודות מהממות). כולם מוזמנים!

באמצע השבוע יחול יום הכיפורים ואנחנו מאחלות לכל הצמים צום קל. פרטים יבואו בהמשך.

אנחנו מכריזים בזאת שהבראנץ' חוזר ובגדול בפעילות של פעם בחודש. תשמרו בזיכרון את יום שבת בתאריך 29.9 וגם תכתבו ביומן.

אז זהו להפעם. כבר כתבתי יותר מדי. ואני יודעת מה קורה לי כאשר אני נתקלת בכתבה ארוכה וגדושה יותר מדי. יש לי נטיה לדלג ולעבור הלאה.

אז שתהיה לכם שבת שלום וניפגש בלב הקיבוץ. מעין ורחלי

בעקבות מינויו של העיתונאי דרור אידר לשגריר ישראל ברומא

עורו ישנים משנתכם / דודו פלמה

"אף על פי שתקיעת שופר בראש השנה גזירת הכתוב – רמז יש בו. כלומר; עורו עורו ישנים משנתכם, והקיצו נרדמים מתרדמתכם, וחפשו במעשיכם, וחזרו בתשובה, וזכרו בוראכם. אלו השוכחים את האמת בהבלי הזמן, ושוגים כל שנתם בהבל וריק, אשר לא יועיל ולא יציל. הביטו לנפשותיכם! והטיבו דרכיכם ומעלליכם! ויעזוב כל אחד מכם דרכו הרעה, ומחשבתו אשר לא טובה." (הרמב"ם משנה תורה הלכות תשובה פרק ג')

אני יודע שכולם, או רובם, של הקוראים ברמב"ם, מבינים את הנחיית הרמב"ם לגבי תקיעת השופר כמין סוג של קריאת התעוררות שאמורה לגרום לנו להקיץ משנתנו לקראת השנה החדשה ולחזור בתשובה מהר ככל האפשר. והנה בשנים האחרונות נדמה לי שירדתי לסוף דעתו של הרמב"ם. הלכתי אחרי הרמז שיש בהם, בדברי הרמב"ם, וניסיתי לפענח ממה בעצם מבקש מאיתנו הרמב"ם להתעורר.

כאשר קוראים את הדברים בקריאה ראשונה, ניתן לחשוב שהרמב"ם מדבר על התעוררות משנה. אותו מעשה יומיומי מכני שעושה האדם באופן אוטונומי בשגרת יומו. לקח לי הרבה זמן בכדי להבין שהרמב"ם בעצם איננו מדבר על התעוררות משנה, משום שהוא מתאר את ההתעוררות כמעשה תודעתי הרבה יותר מורכב ועמוק. והבנתי בעצם שהרמב"ם רומז לנו שכאשר השופר קורא אלינו "עורו משנתכם", עלינו להתעורר מהשנה שלנו ולא מהשנה היומיומית שלנו.

הרמב"ם חושש שאם לא נתעורר מן השנה הישנה ונשיל אותה מעלינו כנחש המשיל את עורו, ונתעורר כך סתם משנתנו היומיומית, ניכנס חלילה אל השנה החדשה כאשר השנה הישנה עדיין תלויה על גופנו ונהיה כפויים לשחזר בשנה החדשה את השנה הישנה שאנו כה מתעבים. הרמב"ם, יהודי חכם שכמותו, יודע שאם נתעורר סתם כך כמו מתוך שינה, נחמיץ את ההזדמנות להיכנס לשנה החדשה באמת כאל שנה שמעולם עוד לא היינו בה.

לכן, אומר הרמב"ם, כאשר קורא אלינו השופר: "עורו ישנים משנתכם!", הוא מפציר בנו להשיל מעלינו את השנה הקודמת ולהיכנס מחדשים אל השנה החדשה, זאת שאף פעם עוד לא היינו בה ועדיין לא קלקלנו אותה. תתחדשו. שנה טובה!

דודו

ערבות הדדית / שושנה שרקי

חֶשְׁבוֹן נֶפֶשׁ הוא רעיון וכלי-עזר בפילוסופיה של המוסר שמשמעותו העיקרית היא בתחום האתיקה היישומית. חשבון נפש משמש ככלי למעקב והתקדמות הן לאדם פרטי המבקש להיות מוסרי, והן לחברה המבקשת להיות אתית.

לקראת השנה החדשה ויום הכיפורים, בשעה של חשבון נפש, פגשתי במילים:

בתו של הסופר נתן שחם מספרת "אבא מעולם לא התכחש לחולשותיו של הקיבוץ כחברה סגורה, שבין היתר פרחו בה הקטנוניות, צרות העין, הקנאה והרכילות. אבל מגרעותיו של הקיבוץ היו בטלות בשישים בעיניו אל נוכח הערך היחיד שהוא האמין בו בכל לבו — הערבות ההדדית. בזאת עוסק גם הרומאן "לוח חלק" שכתב בערוב ימיו על הקיבוץ בעידן ההפרטה. אבא חזר וטען בספריו ובעל פה שאין ערך ועתיד לחברה שאין בה ערבות הדדית, אותו ערך יהודי עתיק יומין העומד ביסוד הקהילה היהודית לאורך ההיסטוריה. מכל האידאולוגיות, זו היחידה שהאמין בה באמונה תמה עד יומו האחרון".

קראתי את הכתוב ולא יכולתי שלא לחשוב על הצעד האחרון שנקטה החברה הקיבוצית שלנו, ויצא שדוקא קרה, שבערב ראש השנה, כשבכל ערוץ תקשורת אוספים תרומות למען קשישים, שיהיה להם חג שמח, בביתנו ירדו מקצבת ותיקי הקיבוץ, 1000 שקלים. וגם ירדו בחודש הבא... ובחודש שאחרי... ואף אחד מאלה שיש להם, אלה בעלי המאה שאומרים שהם בעלי הדיעה) לא פצה פה בשיחה שהיתה, ולא אמר: למה שלא ניתן גם אנחנו 1000 שקל מהשכר שאנחנו מקבלים. הרי נאמר בשיחה- זה כמו איגרות חוב שהמדינה לקחה פעם מהאזרחים, והחזירה כעבור שנים.

ראשית אני מקווה, שהלואי ואף אחד לא נפגע מכך בארוחת החג שלו.

שנית אני שואלת: זהו? האם באמת תם העידן בו הערך היחיד שהקיבוץ האמין בו בכל לבו היה — הערבות ההדדית???

אמרנו בשעת ההפרטה, שלעולם לא נפגע בוותיקים שלנו. רשת ביטחון - ניתן להם עד יומם האחרון.

ערבות הדדית היא אחריות של הקהילה כלפי כל אחד מחבריה, ושל כל אחד מחברי הקהילה כלפי הכלל.

בחברה החרדית שאנחנו לא כל כל אוהבים, למרות העוני היחסי, לחרדים יש רשת ביטחון כלכלית פנימית: בני הקהילה יעמדו לצדם אם יירדו מנכסיהם או יזדקקו להלוואה והסיכוי שהם יתרמו לצדקה, גדול פי 20 לעומת חילונים.

גמר חתימה טובה!

אנחנו (שנינו?) מאותו הכפר

תחילת הדור השני - "כיתת אריה". "אריה" על שום מה?
המחזור הראשון, "כיתת אריה", נקרא כך על שם
ליאון (אריה) לייטמן, חבר קבוצת המייסדים
שנהרג עוד במלחמת השחרור.

בתמונה מימין לשמאל.

שורה תחתונה: בתיה, רותי, יהודית, רחל, שושי
שורה אמצעית: מתי, אדם (מחנך הכיתה), דודי, צפניה, ניסים, אורי, יוסי
שורה עליונה: שרה, שמואל, דוד

נשמח לשמוע מאחד או יותר מה"ליצנים" שבתמונה

נעים להכיר / מיכל אשחר

המדור נמצא בחופשה השבוע. להתראות. מיכל

לל

משולחן העורכת

חודש תשרי : חודש תשרי הוא החודש הראשון למניין השנה והשביעי

למניין החודשים מחודש ניסן: "בחודש השביעי, באחד לחודש, יהיה לכם שבתון, זיכרון תרועה, מקרא קודש ("ויקרא כג כד). זהו חודש" הימים הנוראים " ימי הרחמים, הסליחות, התשובה והכפרה, בהם ממשיכים את אמירת הסליחות שהחלו בחודש אלול, מקור שמו של החודש בבלי", תשרית "שמשמעותו הוא התחלה. החודש בו מתחילה השנה החדשה. החודש נקרא גם על פי ספר מלכים א' "ירח איתנים - "בירח האיתנים בחג, הוא החודש השביעי."

על פי המסורת בחודש זה נברא אדם הראשון, נולדו אבות האומה, יוסף יצא מבית האסורים ובו בטלה עבודת הפרך של אבותינו במצרים. לפי תניא רבי אליעזר, בראש השנה נפקדו שרה, רחל ורחל ורחל, ולפי מדרש תנחומא גם רבקה ולאה, וגם אמו של רבי שמעון בר יוחאי, וזאת על אף שנגזר עליהן מלכתחילה שלא יוכלו להביא ילדים לעולם.

זהו חודש של התחלות חדשות!

וכמו בכל שנה שאנחנו מתפללים ומברכים את כל אוהבנו, לשנה טובה. גם השנה הזאת תהי שנה מבורכת, בכל אשר עתיד לבוא.

אומרים ש"אנחנו הבימאים של החיים שלנו". והנה באה עלינו לטובה עוד שנה. שנת חיים. נעשה בה את הכי טוב שלנו.

ותהיה זו שנה נהדרת!!!

שושנה

גמר חתימה טובה!

